

Beregning af Bonus skal betales af de bonusberettigede; de skulle indeholdes med 2 pCt. af deres Bonus, altsaa betales af dem. Dette er noget, der ikke kendtes i den sidste Bonuslov, i hvilken det bestemtes, at Anstalten skulde urede disse Omkostninger. Det er altsaa noget nyt, men det forekommer mig ikke at være noget godt. Det forekommer mig, at man, naar Forholdet er det, at man erkender, at Interessenterne have betalt for meget i Præmie, mere, end der behøves, og at de derfor skulle have noget udbetalt, da meget vel, naar man tager de Kauteler mod at udbetale for meget, som Lovforslaget indeholder, saaledes som det tidligere er sket, vil kunne lade Anstalten selv bekoste Udregningen af Bonus. Hvorvidt 2 pCt., hvis man endelig vil læsse det over paa Interessenterne, er for meget, skal jeg henstille til nærmere Overvejelse. 2 pCt. af det Beløb, der her tænkes udbetalt, vil jo beløbe sig til ikke mindre end 45,000 Kr., og der maa kunne gøres mange og lange Regnestykker for de Penge. Det forekommer mig nok, at det er at sætte Beløbet lidt vel højt. Mig forekommer det, at det, naar man gaar til Udbetaling og Udregning af Bonus, og dette skal være noget stadig tilbagevendende i Anstalten, vil være naturligt at betragte de dermed forbundne Omkostninger som en almindelig Driftsudgift, der skal afholdes af de til Driftsudgifterne bestemte Beløb, Driftsfonden og de Tillæg til Præmier, der gaa ind i Driftsfonden. Og der kunde være god Grund dertil, fordi ogsaa denne Driftsfond, og de Beløb, der gaa ind i Driftsfonden, jo af Interessenterne, hvis Præmier i det hele have været højere end nødvendigt, ere blevne betalte med et højere Beløb end nødvendigt, saaledes at Driftsfonden og de, der nyde godt af Driftsfonden, have faaet adskilligt mere, end de i og for sig ved Præmiatabellernes Udregning have gjort Regning paa skulde tilfalde dem. Jeg finder ogsaa, at der kunde være saa meget mere Anledning til at lade disse Bonusudregnings Omkostninger gaa som almindelige Driftsudgifter, som der jo næppe er nogen Tvivl om, at gennem det System, der følges ved Livrenteanstalten gennem Tantiemesystemet, blive Anstaltens Embedsmænd lønede langt, langt højere end nogen som helst andre Embedsmænd i tilsvarende Stillinger. Jeg ønsker paa ingen Maade, at Embedsmændene skulle have lav Løn, men naar Forholdet, som her, er det, at de have en langt, langt højere Løn end andre Embedsmænd, og dette skyldes, at

Præmiatabellerne have været beregnede højere, end det var nødvendigt, synes jeg at Ret og Billighed ogsaa her taler for, at Udgifterne til denne Bonusberegning ikke kastes over paa dem, der have betalt for meget, men afholdes ligesom andre Driftsudgifter af Anstalten selv. Vil man ikke gaa med hertil, har man endnu den Udvej tilbage at lade disse Beregningsudgifter afholde af Anstaltens almindelige Formue. — Ved Beregningen af Forsikringstillene har det slaaet mig, at man synes at gaa Damerne lovlig nær. Man sætter Forsikringstallet lig Præmien i alle Tilfælde, hvor den forsikrede er en Kvinde, hvorimod det, naar den forsikrede er en Mandsperson, varierer fra 1—3 Gange Præmien. Nu fremgaar det ganske vist af den meddelte Virksomhedsberetning, at Kvinderne have været noget mere farlige for Anstalten, end man egentlig havde tænkt sig, men det er dog kun meget lidt, saaledes at man vistnok her gaar dem meget for nær. Jeg vil henlede det ærede Medlems for Storeheddinge (Sv. Høgsbro) Opmærksomhed paa, at man vist nok gaar Kvinderne meget for nær, naar man i alle Tilfælde kun vil sætte deres Forsikringstal til et Beløb lig Præmien. Man kunde vistnok naa et retfærdigere Resultat ved blot at give dem en højere antagen Alder, hvilket jeg antager, at Damerne i *saadanne* Tilfælde ville finde sig i. — Ved § 14 har jeg en lille Bemærkning at gøre. Det bestemmes der, at Bonus for en Livrente tilkommer den forsikrede, naar ikke andet er fastsat i Forsikringsdokumentet eller noteret i Anstaltens Bøger. Ja, det kan være meget godt for alle de Livrenter, som blive tegnede, efter at denne Lov er vedtagen; saa vide Folk, hvad de have at rette sig efter. — Men i mangfoldige Tilfælde fra Fortiden, tror jeg, man vil komme til at gøre Uret ved at følge denne Regel, som § 14 foreslaar. Det sker ikke saa sjældent, at det f. Eks. i Testamenter bestemmes, at en Mands Arvinger skulle købe en Livrente af en vis Størrelse til en bestemt Person. I dette Tilfælde er det altsaa, forekommer det mig, vedkommende Mands Arvinger, for saa vidt de gøre Krav derpaa, hvem Bonus maa tilkomme, og ikke den forsikrede, der derigennem vilde faa en noget større Ydelse, end den vedkommende Arvelader havde tiltænkt ham. Ogsaa herpaa skal jeg tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed. — Hvad Slutningen af § 15 angaar, stiller det sig tvivlsomt for mig, om det er en rigtig Bestemmelse, at det er foreslaaet, at Bonus, hvor Policen er i andres Hæn-